

Ontwikkelingssamenwerking verdient niet minder, maar meer geld

GELIJKHEID Migratie is een recht, schrijft onder meer Reginald Moreels. Het is fout en verwerpelijk om ontwikkelingssamenwerking in te zetten om migratiestromen te controleren.

Ontwikkelingssamenwerking is nooit een hot politiek thema geweest. Het uitgelekte voorstel om de internationale samenwerking federaal met de helft te verminderen en de sector-politiek listig-over te hevelen naar de gemeenschappen, is geen goed idee.

Bewijzen dat internationale samenwerking impact heeft, is niet gemakkelijk, maar kan wel. Neem de gezondheidszorg. Tijdens zijn voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie in 2024 maakte België van een eerlijke en wereldwijde toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg een prioriteit.

België zette de toon om de toegang tot gezondheidszorg wereldwijd te verbeteren. Dat bleek ook uit het opiniestuk van de bestuurders van Be-cause health, het Belgische platform rond mondiale gezondheid.

Neem ook de inspirerende pilootprojecten die partners opschalen in andere regio's van hun land. Neem de ontwikkeling van expertisecenters en kenniscentra in het globale zuiden en hun belang voor milieu, energie en tewerkstelling. Neem de structurele hulp aan justitie, de rehabilitatie van gevangenen, de invoering van alternatieve straffen. Neem de steun aan onderwijsystemen, met de bouw van scholen en een betere verloning en bijscholing van leerkrachten.

Neem de talloze bijdragen aan voedselzekerheid en de strijd tegen ondervoeding, de verbetering van waterbevoorradingssystemen tegen extreme droogte, de herbebossing, de aankoop van CO₂-kredieten, de klimaatbestendige landbouwsystemen. Het zijn allemaal voorbeelden van efficiënte samenwerking in lage-inkomenslanden, met een reële invloed op de ontwikkeling van mensen.

De internationale samenwerking, de niet-gouvernementele sector inbegrepen, is een veelkoppig monster. Internationale samenwerking heeft sinds de jaren 60 van de vorige

eeuw veel waters doorzwoomen, met hoogtes en laagtes. Structurele aanpassingsprogramma's hebben bevolkingen en landen verstikt, goedkope leningen hebben armere landen in een schuldencrisis doen belanden. Milleniumdoelstellingen worden maar niet gehaald.

Internationale samenwerking ontwikkelt geen land, regio of gemeenschap. Het is de lokale bevolking die onderneemt en emancipeert. Ze zet aan om de samenwerking met mensen van een andere origine en cultuur te ontwikkelen. Ontwikkelingssamenwerking steunt op drie principes: solidariteit, rechtvaardige herverdeling en gelijkheid.

Respect voor culturen start met de cultuur van het respect. Daarom is het belangrijk dat kinderen al van jongs af aan mondiale vorming krijgen

Geopolitiek zal België met zijn buitenlands beleid sterker wegen met een groter budget voor ontwikkelingssamenwerking en humanitaire hulp. Een stijging van het federale budget - dat in België nog altijd stagneert op 0,45 procent van het bruto nationaal inkomen - is een noodzaak. We beloven trouwens al meer dan een halve eeuw om 0,7 procent van ons bbp aan internationale samenwerking te besteden, maar komen die belofte niet na.

Ontwikkelingssamenwerking kan een boost geven aan initiatieven van conflictpreventie, bijvoorbeeld door een basisinkomen aan mensen in conflictgebieden te geven, of wapens te laten inleveren voor agro-ecologi-

sche voedselzaden, of bons te geven voor gratis gezondheidszorg.

We zitten in een mondiaal economisch systeem waarin liberalisering, privatisering en desinstitutionalisering hoogtij vieren. Daarbij is het niet gemakkelijk om de sociale en economische rechtvaardigheid te handhaven. Toch zijn er methodes die werken: steun aan kleine bedrijfjes zowel in technische en technologische bijstand als op het gebied van management. Verbetering van arbeidsomstandigheden en werknemersrechten. Bijscholing van zowel werkgevers als werknemers. Technologie ontwikkelen om aan ruwe grondstoffen een toegevoegde waarde te geven: dat verhoogt de prijs van het afgewerkte product en doet het inkomen en de koopkracht van de producent stijgen.

Democratuur

Tenslotte heeft de Oeso mechanismen ontwikkeld om privéfondsen aan te trekken. Dat leidt tot directe privé-investeringen in milieuvriendelijke bedrijven en publiek-private financiering van sociale sectoren en grote infrastructuurprojecten zoals wegen, stuwdammen en thermo-elektrische centrales. Ook daarvoor zijn meer middelen nodig, niet minder.

Het sociaal overlegmodel is de beste manier om degelijke arbeidsomstandigheden en een motiverende werksfeer te bekomen. De pogingen van vele volkeren om te democratiseren en de autoritaire en corrupte regimes te bekampen, kan vanuit de ontwikkelingssamenwerking sterk ondersteund worden via civiele bewegingen. Maar de democratie moet cultureel verankerd worden als ze duurzaam wil zijn. Noem het een culturele democratisering. Dat neemt niet weg dat verlichte politieke leiders onder meer maatregelen tegen corruptie kunnen opleggen zonder de burgerrechten

Bujumbura (Burundi) werd in april getroffen door

te beknotten. Sommige Afrikanen noemen dat een constructieve democratuur.

Cultureel is de internationale samenwerking een geprivilegieerd kanaal om andere culturen te ontdekken, net als hun ethische waarden en normen en hun relatiepatronen, die vaak ver verwijderd zijn van de onze. Respect voor culturen start met de cultuur van het respect. Daarom vinden we het belangrijk dat mondiale vorming uitgebreid behandeld wordt in de lessen moraal of godsdienst. Kinderen moeten vanaf jonge leeftijd bewust worden dat grenzen historische ficties zijn.

Historische vervuiling

Ecologisch ten slotte heeft de westerse internationale samenwerking een enorme rol te spelen, vanwege de historische vervuiling die we op de planeet hebben gelegd. België is als industriële grootmacht in de 19de eeuw niet vrij te spreken in de klimaatcrisis, die een